

Sabira Ståhlberg

Filip och dimman

Lecti

book studio

**Filips mormor är inte som förr.
Hon försvinner hemifrån
och tror att någon
stjäl hennes pengar.**

**Filips familj måste
ta ett viktigt beslut.
Är det bara fantasier?
Vad ska de göra med mormor?**

**En dag hittar Filip mormor
liggande på golvet.**

ISBN 978-619-192-131-7 (inbunden)
ISBN 978-619-192-130-0 (PDF)

Kapitel 3

Några dagar senare köper Filip en kastrull.

Han för den till mormor.

Mormor blir glad

och ger Filip en stor kram.

– Tack, snälla Filip! Hur kom du på,

att hämta en kastrull till mig?

frågar hon.

– Du bad mig om det, säger Filip förvånat.

Han förstår inte riktigt vad som händer.

Minns mormor inte,

att hon brände vid den gamla kastrullen?

Han ser noga på mormor.

Något är fel med henne.

Hon har förändrats. Hon ser hemsk ut.

Håret är inte tvättat på länge.

Det luktar i bostaden.

Mormor städar tydligen inte.

I köket är det kaos.

Tallrikar och bestick står i högar

på diskbänken och på bordet.

– Mormor, vill du att jag hjälper dig? frågar Filip.

Jag kan föra ut soporna och diska.

– Det behövs inte, säger mormor.

Jag förde ut soporna igår.

Filip ser efter. Mormor har fel.

Hon har inte fört ut soporna

på minst en vecka.
– Jag tar soporna med mig ut,
säger han bestämt.
Hej då, vi ses. Ta hand om dig.

Filip känner sig olustig.
Han kastar den stinkande påsen
och går hemåt med tunga steg.
Varför är mormor så konstig?
Varför städar hon inte?
Då morfar ännu levde
var deras hus alltid rent och prydligt.
Mormor skötte om allt,
medan morfar var sjuk.
Hon förde alltid ut soporna
direkt efter middagen.

Jag måste tala med mamma, tänker Filip.
Hon vet säkert vad som pågår.
Men då han kommer hem
får Filip ingen chans att tala med mamma.
Morbror Alf sitter i soffan.
På bordet ligger hans telefon.
Alf stirrar på den. Han ser bister ut.

Mammas ögon är röda.
– Filip! Där är du, säger mamma.
Vi talar om dig.
Hur kan du vara så fräck?
Vet du inte, att mormors pension
är väldigt liten?
– Jag tror inte alls,
att Filip har stulit pengarna, säger Alf.

– Vad pratar ni om? frågar Filip.
– Mormor har ringt moster Ulrika.
Det har försvunnit pengar
hemma hos mormor.
Moster tror, att du har stulit pengarna,
säger mamma.

– Moster Ulrika ringde nyss, tillägger Alf.
Vet ni, jag är nästan säker på,
att mormor har räknat fel på pengarna.
– Mormor har alltid varit ärlig, säger mamma.
Hon är den mest rättvisa människa jag känner.
Hon skulle aldrig beskylla någon utan orsak.
– Det är inte mormor utan moster,
som anklagar Filip, påminner Alf.

– Jag förstår fortfarande inte, säger Filip.
– Mormor upptäckte efter ditt besök,
att det fattas pengar
i hennes plånbok, säger Alf.
– Ingen annan än du besökte henne
under veckoslutet, säger mamma.
– Men... börjar Filip, men mamma avbryter:
– Filip, ge tillbaka pengarna genast!
Hur kan du göra något sådant?
Hur kan du stjäla av din mormor?
Du får ju fickpengar. Räcker de inte?
– Jag litar på Filip, säger Alf.
Det finns säkert en annan förklaring.
Eller hur, Filip?

Filip drar ett djupt andetag.
Hur kan mamma tro på moster?

Varför tror mamma,
att han stjal av mormor?
Det skulle aldrig falla honom in.
Varför beskyller moster Ulrika honom?
Det är typiskt för moster.
Hon gillar inte Filip
och drar alltid fel slutsatser.

– Jag fick pengarna av mormor, börjar Filip.
– Det är inte sant, avbryter mamma.
Mormor påstår, att hon inte
har gett dig några pengar.
Mormor ljuger aldrig.
– Lyssna på Filip, säger Alf.

Filip funderar en stund.
Ska han berätta om deras hemlighet?
Han lovade mormor att inget säga.
Det tar emot att avslöja hemligheten.
Filip känner sig som en förrädare.
Men det är säkert bättre att säga som det är.

– Mormor brände vid en kastrull.
Hon gav pengarna till mig
för att köpa en ny.
Jag förde nyss kastrullen till mormor.
Men hon mindes inte,
att hon bett om den, förklarar Filip.

– Filip, om du ljuger,
går det illa för dig, hotar mamma.
– Nu överdriver du, säger morbror Alf.
Filip kanske hittar på saker ibland,

men han skulle inte ljuga
om pengar eller något annat allvarligt.

Alf stiger upp ur soffan.
– Vi går hem till mormor och kollar,
att allt är bra, säger han.
Jag börjar bli riktigt orolig för henne.

Mamma, Filip och Alf går till mormor.
Mamma ringer på mormors dörr.
Ingen öppnar.
Mamma tar fram nyckeln och låser upp.
Mormor är inte hemma.
Filip går direkt in i köket.
– Där är kastrullen jag köpte
och här är kvittot, pekar han.
Här är slantarna som blev över.

Kastrullen är ännu inpackad i plast.
– Jag visste väl det, säger morbror Alf.
Filip är oskyldig.
Men vad är det,
som luktar så förskräckligt?
– Mormor har slutat städa, säger Filip.